

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/30/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8110226747
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8110226747.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Škraba a členov JUDr. Petra Šama a JUDr. Romana Tótha, v právnej veci žalobcu: Q. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., A. H. XX, zastúpeného advokátkou JUDr. Vierou Strakovou, so sídlom Prešov, Kpt. Nálepku 5, proti žalovanej: I. P., nar. XX.X.XXXX, bytom H., A. H. XX, o určenie spôsobu a rozsahu užívania vecí patriacich do BSM, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 18.11.2013 pod č. k. 13C/210/2010-240, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania.

N e p r i z n á v a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov vyššie označeným rozsudkom určil účastníkom konania spôsob užívania ich spoločného bytu č. XX, nachádzajúceho sa v H., na ulici I. H. XX, vrátane podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu tak, že žalobca bude užívať obývaciu miestnosť susediacu s kúpeľňou a WC a príslušenstvo tohto bytu vrátane podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, a žalovaná bude užívať druhú obývaciu miestnosť tohto bytu vrátane príslušenstva a podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a že o trovách štátu rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Vychádzal zo zistenia, že žalobca podaným návrhom žiadal určiť spôsob a rozsah užívania vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a to určenie spoločného užívania motorového vozidla značky Renault Megane, ev. č. PO 199 DM, a bytu č. XX nachádzajúceho sa na siedmom poschodí bytového domu súp. č. číslo XXXX na ulici A. H. č. XX v H.. Žalovaná žiadala návrh zamietnuť.

Mal za preukázané, že účastníci konania sú bývalí manželia. Ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 28C/80/2010 zo dňa XX.X.XXXX. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.10.2010. Medzi účastníkmi konania je nesporné, že počas trvania manželstva nadobudli vlastníctvo k bytu č. XX, nachádzajúceho sa na siedmom poschodí bytového domu v H. na ulici A. H. XX.

Čo sa týka motorového vozidla Renault Megane, z objednávky, resp. žiadosti o jeho kúpu vyplýva, že malo byť nadobudnuté za kúpnu cenu 475.689,54 Sk. Ako kupujúci je v objednávke uvedená C. P. (dcéra účastníkov). Motorové vozidlo bolo dňa 25.9.2009 (ešte za trvania manželstva účastníkov konania) prihlásené do evidencie motorových vozidiel na držiteľa C. P., nar. XX.X.XXXX, pričom ako

vlastník vozidla bola uvedená žalovaná. Dňa 13.9.2010 bola vykonaná zmena vlastníctva motorového vozidla, takže vlastníkom a jeho držiteľom je od uvedeného dňa C. P.

V súvislosti s určením spôsobu užívania predmetného motorového vozidla, na základe vykonaného dokazovania a aplikáciou ustanovení § 146 ods. 1, 40a a 145 ods. 1 Obč. zákonníka uzavrel, že návrh žalobcu nie je dôvodný. Mal za preukázané, že prevod vlastníctva motorového vozidla uskutočnený zo žalovanej na dcéru C. je síce relatívne neplatným právnym úkonom s prihladnutím na § 145 ods. 1 a § 40a Obč. zákonníka (prevod auta nebol bežným úkonom, žalovaná ho uskutočnila bez súhlasu žalobcu), ale je potrebné naň pozerieť ako na platný právny úkon. Žalobca sa domáha určenia neplatnosti tohto právneho úkonu, avšak urobil tak až na pojednávaní dňa 9.10.2013. V súvislosti s tým žalovaná vzniesla námietku premlčania neplatnosti tohto právneho úkonu. V danom prípade premlčacia doba začala plynúť odo dňa uskutočnenia tohto právneho úkonu, teda najneskôr od 13.9.2010 (odo dňa zapísania vlastníctva dcéry účastníkov k motorovému vozidlu). Aj keď sa o tomto právnom úkone žalobca dozvedel až neskôr, premlčacia doba začína plynúť podľa § 101 Obč. zákonníka, odkedy mohlo byť právo vykonané prvýkrát. Teda táto premlčacia doba je stanovená objektívne, bez ohľadu na vedomosť oprávneného (R 1/1998). V danom prípade právo domáhať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu mohlo byť objektívne vykonané prvýkrát v deň prepisu motorového vozidla na dcéru účastníkov konania, teda 13.9.2010. Premlčacia doba takto uplynula dňom 13.9.2013. Keďže žalobca sa neplatnosti domáhal na súde až dňa 9.10.2013, stalo sa tak po uplynutí premlčacej doby. Preto na úkon prevodu motorového vozidla prihladol ako na platný právny úkon. Z tohto dôvodu motorové vozidlo nespadá do podielového spoluvlastníctva účastníkov konania a nemôže byť predmetom rozhodovania podľa § 146 ods. 1 Obč. zákonníka.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. s prihladnutím na čiastočný úspech oboch účastníkov konania (žalobca bol úspešný v časti o určenie užívania spoločného bytu), žalovaná v časti ohľadom určenia spôsobu užívania motorového vozidla. Preto rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (správne výrok mal znieť, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo).

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti (ohľadom určenia spôsobu užívania motorového vozidla) a vo výroku o trovách konania podal žalobca odvolanie, ktorým žiadal v tejto časti o jeho zmenu tak, aby bolo určené, že žalobca bude predmetné motorové vozidlo užívať každý nepárny týždeň a žalovaná každý páry týždeň, a to až do času, kým nebude vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania. V odvolaní uviedol, že ešte pred nadobudnutím sporného motorového vozidla Renault Megane účastníci konania ako manželia nadobudli a užívali osobné motorové vozidlo Citroën C3. Toto motorové vozidlo od účastníkov mala kúpiť ich dcéra C. za kúpnu cenu 150.000,- Sk. Toto tvrdenie však žalobca nezdieľa, tvrdiac, že žalovaná ako matka by od ich dcéry peniaze nezobrala, teda nie je pravdou, že motorové vozidlo Citroën C3 bolo predané ich dcére. To, že ho užívala aj ich dcéra, ešte neznamená, že došlo k jeho predaju. Lízing platila žalovaná. Dcéra účastníkov následne motorové vozidlo predala za 6.000,- eur a kúpila si Renault Megane, ktorý stál cca 15.000,- eur. Teda sumu 6.000,- eur mala z predaja vozidla Citroën C3, 1.000,- eur získala z vrátenia daní a ďalších 1.000,- eur mala žalovaná na poisťke. Ďalej mala k dispozícii sumu 4.140,- eur, ktorú údajne zarobila v I., a 2.000,- eur jej darovala sestra - druhá dcéra účastníkov konania. Dcéra C. nemohla v I. zarobiť 4.140,- eur, pretože nepracovala tam celý rok, t.j. od apríla 2007 do apríla 2008. V tom čase bola totiž študentkou vysokej školy na Slovensku. Podľa jeho názoru bola v I. 3 mesiace v roku 2007 a 2 mesiace v roku 2008.

Čo sa týka tvrdení žalovanej, že ďalšie motorové vozidlo Renault Megane kúpila ich dcéra, toto bolo zapísané na osobu žalovanej dňa 25.9.2009 (za trvania manželstva). Že tak žalovaná urobila iba z dôvodu platenia nižšej zákonnej poisťky, toto jej tvrdenie je zavádzajúce, pretože u nej neboli splnené zákonné podmienky na to, aby platila nižšiu zákonnú poisťku. Nižšiu zákonnú poisťku môžu platiť len osoby, ktoré spĺňajú predpoklady ustanovené zákonom, napr. ťažké zdravotné postihnutie, osoba s preukazom ŤZP, invalidné osoby atď.. Dňa 13.9.2010 bola vykonaná zmena vlastníctva tohto motorového vozidla zo žalovanej na ich dcéru C.. Taktiež žalovaná nepredložila žiaden doklad o tom, že ich dcéra v I. zarobila sumu 4.140,- eur a že dostala dar od svojej sestry sumu vo výške 2.000,- eur, pretože ich druhá dcéra má vlastnú rodinu a platí vysokú hypotéku. K relatívnej neplatnosti právneho úkonu ohľadom prevodu motorového vozidla Renault Megane uviedol, že toto bolo nadobudnuté za trvania manželstva dňa 25.9.2009, pričom bolo zapísané na žalovanú. Až následne dňa 13.9.2010 došlo

k zmene a jeho vlastníkom sa stala ich dcéra C.. Nesúhlasil so záverom súdu prvého stupňa ohľadom počítania plynutia premlčacej doby, tvrdiac, že neplatnosti právneho úkonu prevodu motorového vozidla zo žalovanej na ich dcéru sa dovoľával už automaticky podaním žaloby, ktorá bola doručená súdu dňa 27.10.2010. Už touto žalobou dal najavo, že motorové vozidlo tvorí spoločný majetok a nemôže byť vlastníctvom ich dcéry. Teda je nesporné, že motorové vozidlo Renault Megane bolo nadobudnuté za trvania manželstva účastníkov, a preto tvorí ich spoločný majetok, ohľadne užívania ktorého sa nevedia dohodnúť, pričom ich BSM doposiaľ vyporiadané nebolo. Z tohto dôvodu ani nebolo potrebné samostatnou žalobou napadať právny úkon prevodu motorového vozidla zo žalovanej na ich dcéru osobitnou žalobou o neplatnosť tohto právneho úkonu.

Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu zo dňa 3.3.2014, ako aj počas celého odvolacieho konania, žiadala potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti ako vecne správny. Uviedla, že v tomto konaní sa žalobca v podanom návrhu zo dňa 25.10.2010 nedomáhal neplatnosti právneho úkonu prevodu motorového vozidla z jej osoby na ich dcéru C.. K namietaniu neplatnosti tohto právneho úkonu, podľa jej názoru, nedošlo ani na pojednávaní dňa 9.10.2013, čo vyplýva z obsahu vyjadrenia zástupkyne žalobcu, keď uviedla: „my doposiaľ nevieme presne, kedy došlo k prevodu motorového vozidla Renault Megane zo žalovanej na dcéru, a my, podľa nášho názoru, sme ešte v lehote na domáhanie sa neplatnosti tohto právneho úkonu a budeme to v tomto konaní aj robiť“. Z tohto dôvodu je nesprávny právny záver súdu prvého stupňa ohľadom počítania premlčacej doby v tej súvislosti, že zmena vlastníctva predmetného motorového vozidla nastala dňa 13.9.2010 a z tohto dôvodu premlčacia doba uplynula dňom 13.9.2013.

Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu podľa zásad uvedených v § 212 ods. 1, 2, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť. Pokiaľ súd prvého stupňa jeho návrh ohľadom spôsobu užívania motorového vozidla Renault Megane napadnutým rozsudkom zamietol, v tejto súvislosti správne zistil skutkový stav a správne ho aj právne posúdil ohľadom premlčania nároku žalobcu. Preto odvolací súd plne odkazuje na zdôvodnenie okresného súdu v jeho zamietajúcej časti (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti rozsudku v napadnutej časti a k dôvodom odvolania žalobcu odvolací súd dopĺňa:

Podľa § 145 ods. 1 Obč. zákonníka, bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný.

Toto ustanovenie upravuje vzájomné vzťahy manželov a tretích osôb na dispozičné úkony bezpodielových spoluvlastníkov. V súvislosti s vybavovaním spoločných vecí zákon používa pojmy „bežné veci“ a „ostatné veci“, pričom bližšie tieto pojmy nevymedzuje. Pri posudzovaní, čo možno považovať za bežnú vec, treba vychádzať z okolností konkrétneho prípadu, s prihliadnutím na povahu a hodnotu veci, na účel, ktorému vec slúži a podobne. Prevod motorového vozidla patriaceho do BSM zo žalovanej na dcéru účastníkov možno nepochybné považovať za právny úkon, ktorý nespadá pod vybavovanie bežných vecí. Ak bol uskutočnený iba jedným z manželov bez súhlasu druhého manžela, je považovaný za platný, pokiaľ ten, ktorý je ním dotknutý sa nedovoľá jeho neplatnosti. Právo dovoľávať sa neplatnosti takéhoto právneho úkonu je právom majetkovým a preto podlieha premlčaniu (§ 100 a násl. Obč. zákonníka). Ide pritom o relatívne neplatný právny úkon spadajúci pod ustanovenie § 40a Obč. zákonníka.

Odvolací súd doplnil dokazovanie vyžiadaním správy od spoločnosti AUTOMAPE -spol. s.r.o., Prešov, Bardejovská 26, ktorá bola predajcom motorového vozidla Renault Megane. Táto spoločnosť odvolaciemu súdu listom zo dňa 5.2.2015 (č. l. 280) oznámila, že kupujúcim uvedeného motorového vozidla bola I. P. (v tomto konaní žalovaná). Toto oznámenie ohľadom vlastníctva motorového vozidla odvolací súd považoval za podstatné, i keď podľa tvrdenia žalovanej, objednávku na jeho kúpu zo dňa 1.6.2009 (č. l. 43) podpísala ich dcéra C.. Teda predmetné motorové vozidlo v čase jeho kúpy spadalo do BSM.

Na druhej strane však je dôvodná námietka žalovanej ohľadom premlčania nároku žalobcu v tomto konaní ohľadom spôsobu jeho užívania, ktorú správne posúdil súd prvého stupňa, ak dospel k záveru, že v súvislosti s prevodom tohto motorového vozidla zo žalovanej na ich dcéru bez súhlasu žalobcu

ide o právny úkon, ktorý nemožno považovať za týkajúci sa bežných spoločných vecí, a preto ide o relatívne neplatný právny úkon v zmysle § 40a Obč. zákonníka. Teda ak takýto právny úkon nebol napadnutý zo strany žalobcu neplatnosťou, treba naň pozeráť ako na právny úkon platný. Keďže k prevodu motorového vozidla zo žalovanej na dcéru účastníkov došlo dňa 13.9.2010, správne uzavrel súd prvého stupňa, že žalobca sa mal domáhať jeho relatívnej neplatnosti najneskôr do 13.9.2013. Ak tak neurobil do tohto dátumu, jeho právo v tomto prípade podlieha premlčaniu. Z tohto dôvodu správne uzavrel, že v súčasnosti motorové vozidlo nie je v bezpodielovom spoluvlastníctve účastníkov konania a nemôže byť ani predmetom rozhodovania podľa § 146 ods. 1 Obč. zákonníka.

Pre úplnosť odvolací súd dopĺňa, že z obsahu podaného návrhu zo dňa 25.10.2010 (č. I. 1) nevyplýva, že by týmto návrhom si žalobca uplatnil aj relatívnu neplatnosť uvedeného právneho úkonu (zároveň pre tento prípad chýba aj pasívna legitímácia ich dcéry C. P.). K námietke ohľadom neplatnosti tohto právneho úkonu nemožno dospieť ani z prednesu zástupkyne na pojednávaní na okresnom súde dňa 9.10.2013 (č. I. 225), keď uviedla, že v podstate žalobca je ešte v lehote na domáhanie sa neplatnosti tohto právneho úkonu a bude to v tomto konaní aj robiť. Samotné spochybnenie prevodu motorového vozidla zo žalovanej na ich dcéru C. na tomto pojednávaní ešte nie je úkonom, ktorým by bola napadnutá neplatnosť tohto prevodu. Preto už aj z tohto dôvodu správne rozhodol súd prvého stupňa, ak návrh žalobcu ohľadom spôsobu užívania predmetného motorového vozidla pre jeho premlčanie zamietol.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Keďže úspešná žalovaná si trovy odvolacieho konania neuplatnila, ich náhrada jej priznaná nebola.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.